

Arrest

nr. 213 909 van 13 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Saw (district Nari, provincie Kunar) de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtu van origine te zijn. U woonde samen met uw moeder, broer, schoonvrouw, de kinderen van uw broer, uw vrouw en uw 6 kinderen.

U werkte tussen 2011 en 2014 voor het Amerikaanse leger als veiligheidsagent in de Torkham basis. In 2013 kreeg u een eerste dreigbrief van de Taliban. De eerste dreigbrief nam u niet serieus waarna u verder bleef werken. Er waren in die periode wel al onderhandelingen met de dorpsouderen en de Taliban gezien de Taliban verschillende keren naar uw huis was gekomen. Dankzij die onderhandelingen mochten de Taliban uw huis niet langer betreden. In 2014 kreeg u een tweede dreigbrief waarna u uw werk als veiligheidsagent stopzette. Nadien keerde u terug naar uw

geboorteregio en bleef u tot uw vertrek in eind september 2015 binnen. U werkte niet meer en kwam niet naar buiten uit angst voor de Taliban.

U vertrok de eerste dag van het Offerfeest (23-27 september 2015) in 2015. U reisde via uw dorp naar Jalalabad en u nam het vliegtuig in Kabul naar Iran. U was ongeveer 2 maanden onderweg. Op 9 november 2015 kwam u aan in België. U diende uw asielaanvraag in op 9 december 2015.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: uw eigen taskara, twee dreigbrieven vanwege de Taliban, enkele certificaten, enkele foto's, enkele werkdocumenten en de enveloppes waarmee de documenten werden verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan te zullen worden gedood door de Taliban. U denkt dat de Taliban u zal doden gezien zij u reeds twee dreigbrieven hebben verstuurd omwille van uw werk als veiligheidsagent in de Torkham-basis bij het Amerikaanse leger.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) meent echter dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u begin 2013 een eerste dreigbrief kreeg van de Taliban. Een jaar later, in 2014 kreeg u een tweede dreigbrief (vragenlijst CGVS, nr.3.5; CGVS, p.38). Na het krijgen van de tweede dreigbrief op 01/01/2014, beëindigde u uw werk als veiligheidsagent voor de Amerikaanse troepen (CGVS, p.25, 37). U beweerde dat u die eerste dreigbrief niet serieus nam, bleef verder werken en nog geregeld naar huis kwam in die periode (CGVS p.25;41). Na het krijgen van de eerste dreigbrief, lichtte u uw werkgever in, waarna u als volgt reageerde: 'Dus als ik de eerste brief kreeg dan zei ik het aan de commandant en dan namen we het niet serieus en we dachten dat het stom was en dat ze me niet achterna konden komen maar als ik de tweede brief kreeg dan besepte ik dat het serieus was en dan werd ik geadviseerd door de dorpsleiders dat het serieus was.' (CGVS, p.41). Deze verklaring als zou u relatief zorgeloos kunnen verder leven hebben na de eerste dreigbrief, is enigszins tegenstrijdig met wat u kort daarvoor verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, met name dat de Taliban na het geven van die eerste dreigbrief verschillende keren naar uw huis kwamen (CGVS, p.38), dat daardoor er onderhandelingen tussen de dorpsouderen en de Taliban werden opgestart, en dat dankzij die onderhandelingen, die nog in 2013 plaats vonden, een akkoord werd gesloten waarin gesteld werd dat de Taliban uw huis niet langer mocht betreden (CGVS, p.39-40). Hieruit blijkt dat toch dat de dreiging van Taliban dermate ernstig werd genomen dat er via de dorpsoudsten diende te worden bemiddeld.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door enkele inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS.

Bij de DVZ verklaarde u na uw werk als veiligheidsagent in 2014 te hebben gewerkt als arbeider (CGVS vragenlijst, nr.3.5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u het volgende toen u werd gevraagd wat u dan nog deed na uw werk als veiligheidsagent: 'Dan ging ik terug naar huis en dan spendeerde ik het huis als een vrouw en was ik altijd binnen.' (CGVS, p.40). Toen u vervolgens werd gevraagd of u nog gewerkt had nadien, reageerde u dat u niets meer gedaan heeft. Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid, verklaarde u dit: 'Ik zei in het eerste interview en ik zal het nu nog eens zeggen en zelfs na 10 interviews zal ik hetzelfde zeggen. In 2014 stopte ik met mijn job.' (CGVS, p.41). Deze uitleg kan uw geloofwaardigheid niet herstellen omdat u tijdens het gehoor bij de DVZ uitdrukkelijk heeft vermeld dat u nog gewerkt heeft als arbeider. Dit gegeven maakt dat uw verklaringen bij de DVZ bezwaarlijk aan een misverstand kunnen worden toegeschreven, gezien de schriftelijke weerslag hiervan in de CGVS vragenlijst niet voor interpretatie vatbaar is. Er staat immers uitdrukkelijk vermeld dat u als arbeider heeft gewerkt en dat u constant op uw hoede moest zijn voor dreiging vanwege de Taliban (CGVS vragenlijst, nr.3.5). Het is dus niet aannemelijk dat de tolk dit zo zou vertalen of de ambtenaar bij de DVZ dit zo zou noteren indien u dit niet zou hebben gezegd. Het CGVS stelt dus vast dat u inconsistente verklaringen aflegt over de aard van de gebeurtenissen.

Bovendien verklaarde u dat uw familie sinds uw vertrek uit Afghanistan niet meer buitenshuis komt uit vrees voor vervolging vanwege de Taliban. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, is echter gebleken dat uw broer N.S. (...) een vrij bekende cricketspeler is in Afghanistan en dat er ook een fanpagina van uw broer op Facebook bestaat (zie screenshots Facebook). Hiermee geconfronteerd, reageerde u als volgt: 'Dus als ik in Afghanistan

was, dan kon ik cricket spelen, volleybal, voetbal en misschien nadat ik wegging deed hij het veel en werd hij bekend. (CGVS, p.42). Wanneer u tenslotte werd geconfronteerd met het feit dat uw broer dus niet de hele tijd thuis kon zitten omwille van bovenstaande informatie, verklaarde u opeens: 'Hij trouwde in Chagal Sar en hij is niet schuldig. Hij werkte niet zoals mij voor internationale troepen dus hij kan overal gaan naar Kabul, UK,...' (CGVS, p.42). Het CGVS stelt opnieuw vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt. Aanvankelijk beweerde u dat uw familie, inclusief uw broer, het huis in uw dorp niet meer kan verlaten omwille van de dreiging vanwege de Taliban. Terwijl u later tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS opeens verklaart dat uw broer kan gaan en staan waar hij wil gezien hij nooit voor internationale mogelijkheden heeft gewerkt (CGVS, p.42). Weze hierbij opgemerkt dat uit zijn facebookprofiel posts van foto's van uw broer in het publiek terug te vinden zijn, doorheen de afgelopen maanden gepost, wat nogmaals een indicatie is dat uw aanvankelijke verklaringen dat hij uit vrees niet meer buitenshuis komt, niet stroken met de realiteit.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft, dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan, bepaalde delen van Herat, Jawzjan, Parwan, Kapisa, Takhar en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Het beeld dat u ophangt van uw eigen profiel en het beeld van uw broer strookt immers niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde dat u afkomstig bent uit het district Nari in de provincie Kunar en dat uw familieleden allemaal wonen in het dorp Saw binnen het district Nari (CGVS, p.15). U beweerde dat u amper geschoold was. U zou enkel de 2e à 3e graad afgewerkt hebben (CGVS, p.9,20). U herhaalde ook verscheidene keren tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u ongeletterd bent (CGVS, p.42-43). Toen u de vraag werd gesteld of uw zussen/broer school hadden gelopen, beweerde u dat ze nooit gestudeerd hebben (CGVS, p.20). Over uw broer N.M.S. (...), verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij werkte als bediende en af en toe als landbouwer en arbeider (CGVS, p.14). Toen u bij het CGVS werd gevraagd of u ooit naar Jalalabad bent geweest, verklaarde u af en toe via Jalalabad te reizen wanneer u van en naar uw werk ging. U verbleef echter nooit zelf in Jalalabad. Bovendien gaf u aan niemand te kennen uit de regio Jalalabad (CGVS, p.8, 26).

Het beeld dat u van uzelf en uw familieleden ophing, staat echter in schril contrast met informatie die het CGVS terugvond op uw eigen Facebookprofiel en op een profiel die met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aan uw broer kan worden toegeschreven. Op uw eigen Facebookprofiel werd informatie aangetroffen waaruit blijkt dat u zelf uit Peshawar, Pakistan, afkomstig bent (zie screenshots Facebook). Hiermee geconfronteerd, reageerde u dat u Facebook niet begreep en dat er een vriend uit hetzelfde dorp van Peshawar afreisde waarna hij dit Facebookprofiel voor u creëerde en uw Facebook gebruikte (CGVS p.42). Wanneer u er op gewezen werd dat enkele vrienden, komende uit Pakistan, regelmatig reageren op foto's en dat ook u andersom reageert op hun foto's, geeft u aan dat u Facebook inderdaad gebruikt, maar dat u vrienden vraagt de comments te schrijven (CGVS p.43). Toen u daarop nogmaals werd gevraagd naar de reden waarom u zoveel contacten heeft uit Peshawar, Pakistan, verklaarde u: 'Ik weet het niet. Ik heb geen antwoord.' (CGVS, p.43). Daarnaast blijkt u, op basis van uw vriendenlijst ook heel wat contacten in Jalalabad en Kabul te hebben. Onder hen heel wat mensen die dezelfde stamnaam als u dragen, waaronder F.S. (...), H.U.S. (...), S.S. (...) en S.S. (...), en waartussen bovendien meerdere universitair geschoolden. Niet alleen strookt dit niet met uw verklaringen, bovendien is dit toch wel erg merkwaardig voor een laaggeschoolde, jongen, die een vrij geïsoleerd leven leidde in een afgelegen bergdistrict in Afghanistan zo actief is op sociale media (u bent vrij actief op Facebook, getuige de verschillende 'posts', 'likes' en andere activiteiten). Door de volatilitéit in uw verklaringen en het ontbreken van een afdoende uitleg, bestaan sterke vermoedens dat uw levensomstandigheden in Kunar, alsook het netwerk waarover u beschikte, toch enigszins anders waren dan wat u liet uitschijnen tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Deze vermoedens worden in het bijzonder versterkt door vaststellingen omtrent uw broer. Toen u immers het Facebookprofiel van N.S. (...) werd getoond, bevestigde u dat het om uw broer ging. Uit informatie op Facebook, is gebleken dat uw broer dan wel afkomstig is van Kunar maar momenteel verblijft in Jalalabad (zie screenshots Facebook). Toen u vervolgens werd geconfronteerd met het feit dat uw broer volgens beschikbare informatie op Facebook zou wonen in Jalalabad reageerde u als volgt: 'Dus het is FB je kan elke provincie opgeven als jouw plek. Je kan Kabul, Kandahar gebruiken alles zoals hier in BE. Je kan Namur opgeven, zelfs als je er niet woont' (CGVS, p.42). U gebruikt hetzelfde excuus als voor de gegevens op uw eigen facebook, met name dat ze niet hoeven overeen te komen met de werkelijkheid. U weet met deze uitleg echter niet te overtuigen. Temeer daar uit de Facebookinformatie feiten over uw broer blijken die niet te verloochenen zijn en die evenmin stroken met het beeld dat u van hem schetst, met name, zoals hoger reeds vermeld, het feit dat hij een bekende cricketspeler is. Toen u hier op werd gewezen evenals op het feit dat er zelfs een fanpagina op Facebook bestaat, reageerde u dat hij pas na uw vertrek een bekend cricketspeler is geworden. Nochtans dateert de fanpagina zeker reeds van 2014, nog vóór uw vertrek, gezien de posts daterend van 2014 op deze pagina. Er is bovendien ook geen aanwijsbare reden waarom een publiek gekend persoon een woonplaats zou opgeven die niet strookt met de realiteit, net zo min als zijn studieachtergrond (uit het Facebookprofiel van uw broer dat hij zijn studies heeft gedaan aan de Ariana universiteit te Kabul (zie screenshots Facebook). Zijn universitair profiel is dan ook tegenstrijdig met uw eigen verklaringen bij het CGVS, nl. het feit dat uw broer en zussen nooit gestudeerd zouden hebben.) Ook het feit dat de brieven die uw broer naar u opstuurde vanuit Jalalabad zijn verstuurd, is een indicatie dat Jalalabad wel degelijk zijn echte verblijfplaats is en dat uw verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig zijn.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw verblijfplaatsen in Afghanistan, de contacten die u onderhield en de sterkte van het netwerk waarop u kan terugvallen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel, uw werkelijke verblijfplaatsen en het netwerk waarop u buiten uw regio van herkomst kan terugvallen in Afghanistan. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS

te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De taskara kan bovenstaande vaststellingen betreffende uw werkelijke profiel én uw verblijfplaatsen in Afghanistan niet wijzigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat officiële documenten zoals uw taskara, in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. De bewijswaarde van uw taskara voor uw recente herkomst is dan ook uiterst gering.

Wat betreft de werkdocumenten en foto's van u, kan opgemerkt worden dat het CGVS het werk van u als veiligheidsagent niet in vraag stelt. Hoewel het CGVS het aannemelijk acht dat u werkzaam zou zijn geweest als veiligheidsagent voor de Amerikanen, betekent dit niet automatisch dat er in geval van terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan. Het risico dat u loopt om geïdoleerd te worden door leden van gewapende oppositiegroepen verschilt immers van regio tot regio en is ook afhankelijk van de specifieke context waarin een persoon verkeert. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de reikwijdte van gewapende oppositiegroepen zoals de Taliban en de vrijheid om te opereren in steden zoals Kabul minder groot is dan in regio's die door deze groepen worden gecontroleerd of waar ze een sterke aanwezigheid hebben. Het loutere feit dat u werkzaam was bij als veiligheidsagent, een relatief lage positie, kan op zich dus niet volstaan om in uw hoofde een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Dit risico moet in concreto worden aangetoond, aan de hand van geloofwaardige verklaringen van de asielzoeker of andere concrete elementen in een geloofwaardig geschetste context. Gezien u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw recente verblijf in Afghanistan, laat u het CGVS niet toe om een eventuele vrees in uw hoofde op een correcte manier in te schatten.

Ook de twee dreigbrieven die u neerlegde, kan gelet op bovenstaande vaststelling niet volstaan. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat dergelijke 'nachtbrieven' in Afghanistan of daarbuiten eenvoudig vervalst of zelf vervaardigd worden. De bewijswaarde van dergelijke documenten is dan ook uiterst gering en zij kunnen slechts volstaan om een coherent en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten, hetgeen in casu niet het geval bleek. Voorts dient te worden vastgesteld dat het hoogst opmerkelijk en weinig logisch is dat de Taliban de Afghaanse jaartelling zou gebruiken aangezien dit tegenstrijdig zou zijn met hun ideologie en acties uit het verleden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier (cf. informatie toegevoegd aan dossier) blijkt immers dat onder het bewind van de Taliban de Afghaanse kalender verboden en vervangen werd door de Islamitische maankalender. De tegenstand van de Taliban voor het gebruik van de Afghaanse kalender bleef niet beperkt tot het louter verbieden van de Afghaanse kalender, ook het vieren van het Afghaanse Nieuwjaar werd verboden. De Taliban trad hierbij hardhandig op tegen mensen die toch het traditionele 'Nawroz' wensten te vieren. Gelet op de hierboven geschetste context van haat en geweld van de Taliban ten opzichte van de Afghaanse kalender in het verleden, is het weinig aannemelijk dat ze deze zelf zouden gebruiken wanneer ze een dreigbrief schrijven.

Beide enveloppes waarmee de documenten werden verstuurd, zijn afkomstig uit enerzijds Peshawar, Pakistan en anderzijds Jalalabad. U beweerde dat uw broer deze documenten had verstuurd vanuit Jalalabad gezien er geen postfaciliteiten zijn in uw eigen regio. Echter na onderzoek, en zoals eerder besproken, is gebleken dat uw broer N.S. (...) degelijk over een uitgebreid netwerk in Jalalabad beschikt, waardoor bovenstaande vaststellingen nog meer doen vermoeden dat u banden heeft met mensen uit Jalalabad en Peshawar, Pakistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in zijn eerste, en tevens enige, middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het redelijkheids- en het

zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 3 en 13 van het EVRM. Tevens stelt hij dat een manifeste appreciatiefout begaan werd en dat het proportionaliteitsbeginsel werd miskend.

Verzoeker stelt *prima facie* een nood te hebben aan internationale bescherming. Zo de Raad hem zou volgen in zijn relaas, vraagt hij om rekening te houden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS spreekt het vermoeden, voortvloeiend uit dit artikel, niet draagkrachtig tegen.

Verzoeker geeft vervolgens een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Hij stelt dat het voordeel van de twijfel moet worden verleend.

Verzoeker vestigt de nadruk op zijn beroepsverleden als veiligheidsagent met de graad van soldaat voor de Amerikanen. Hij herhaalt de aangevoerde problemen en vrees en wijst in deze op de verklaringen die hij aflegde bij de DVZ.

Over de dreigbrieven, stelt verzoeker vervolgens:

“De Raad zal opmerken dat het relaas van verzoeker volledig gelijklopend is.

Dat de CGVS onterecht meent dat verzoeker de eerste dreigbrief onverschillig benaderde.

Dat hij er immers over praatte met zijn overste en met de Amerikaanse opdrachtgever.

Dat deze hem zeiden dat ze hem niet konden beschermen, dat een eerste dreigbrief niet al te serieus moest genomen worden.

Dat verzoeker inderdaad bevestigt dat hij twee dreigbrieven kreeg, één begin 2013, de tweede begin 2014, waarna hij stopte met werken.

Dat verzoeker de dreiging wel degelijk serieus nam, zeker nu de Taliban hem in zijn dorp opzocht.

Dat dit ook de reden is van de tussenkomst van de dorpsoudsten, om ervoor te zorgen dat zijn familie met rust gelaten werd.

Dat dit ook de reden is waarom hij er met zijn overste over sprak.”

Verzoeker citeert vervolgens een aantal van zijn eerdere verklaringen. Het is volgens hem duidelijk dat hij na de eerste dreigbrief bang was doch dat hij dacht dat het leven verder nog wel zou lukken en dat zijn inkomen als kostwinnaar voor de familie belangrijk was. Pas bij de tweede dreigbrief bleek dat de taliban het er niet bij zouden laten en dat verzoeker geen risico kon blijven lopen.

Over zijn beroepsactiviteiten na zijn werk als veiligheidsagent stelt verzoeker dat hij bij de DVZ enkel heeft aangegeven dat hij werkzaam was als veiligheidsagent voor de Amerikanen. Hij ontkent ten stelligste daarna nog als arbeider te hebben gewerkt.

Verzoeker verwijt het CGVS vervolgens dat ervan wordt uitgegaan dat de situatie van zijn broer vergelijkbaar is met deze van verzoeker. Zijn broer werkte niet voor de Amerikanen. Verzoeker betwist niet dat zijn broer een cricketspeler is.

“Zijn broer is klaarblijkelijk in de tijd dat hij afwezig was veel beter beginnen spelen en een beroemdheid geworden.

De facto maakt dit het profiel van verzoeker nog delicates.

Dat hij immers als broer- ex-soldaat - van een cricket-sterspeler meer in de kijker loopt.

Dat de CGVS dan ook verkeerde gevolgen trekt uit het feit dat de broer van verzoeker carrière kon maken sedert 2014-2015.”

Verzoeker blijft erbij dat zijn broer op het ogenblik van zijn vertrek in 2015 gewoon thuis verbleef. Hij speelde wel cricket. Verzoeker wist niet dat zijn broer intussen zo beroemd geworden was. Hij heeft slechts weinig contact met zijn thuisland, en dit dan nog eerder met zijn moeder, vrouw en kinderen.

Verzoeker legde voorts reeds uit dat zijn Facebookprofiel geen aanduiding is van zijn werkelijke leefwereld. Hij stelde dit niet zelf op en gebruikt dit als ongeletterd persoon weinig of niet.

Dat hij contacten zou hebben in Pakistan, land waarvan hij de nationaliteit niet heeft, is volgens verzoeker irrelevant voor de beoordeling van zijn intern vestigingsalternatief. Integendeel moet hieruit volgens hem worden afgeleid dat hij niet terug kan naar Saw.

Verzoeker merkt op dat uit het Facebookprofiel van zijn broer blijkt dat deze afkomstig is van Kunar.

Verzoeker herhaalt dat het CGVS zijn voormalige beroepsactiviteiten niet betwist. Met deze omstandigheid had rekening gehouden moeten worden bij de beoordeling van een intern vestigingsalternatief. Verzoeker blijft erbij dat hij zulk alternatief niet heeft.

“Verzoekers relaas is volledig eenduidig wat de kern ervan betreft. Hij werd als veiligheidsagent, profiel dat niet in vraag gesteld wordt, geïdoleerd door de Taliban.

Er is voor hem geen veilig leven meer mogelijk in Afghanistan.

Dat hij dan ook meent dat hij wel degelijk minstens in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoeker meent dat hij integendeel aantoont dat hij wel degelijk een verhoogd risico loopt om geïdoleerd te worden door het willekeurig geweld.”

Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker preciseert verder niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.3. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure voorts niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat er geen elementen voorhanden waren waaruit in zijn hoofd het bestaan van een bijzondere procedurele nood kon worden afgeleid, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten in het kader van onderhavige procedure werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.7. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met een vrees ten aanzien van de Taliban. Deze problemen en vrees zouden zijn voortgesproten uit zijn voormalige beroepsactiviteiten.

In de bestreden beslissing wordt inzake voormelde problemen en vrees echter vooreerst met recht gemotiveerd als volgt:

“Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u begin 2013 een eerste dreigbrief kreeg van de Taliban. Een jaar later, in 2014 kreeg u een tweede dreigbrief (vragenlijst CGVS, nr.3.5; CGVS, p.38). Na het krijgen van de tweede dreigbrief op 01/01/2014, beëindigde u uw werk als veiligheidsagent voor de Amerikaanse troepen (CGVS, p.25, 37). U beweerde dat u die eerste dreigbrief niet serieus nam, bleef verder werken en nog geregeld naar huis kwam in die periode (CGVS p.25;41). Na het krijgen van de eerste dreigbrief, lichtte u uw werkgever in, waarna u als volgt reageerde: ‘Dus als ik de eerste brief kreeg dan zei ik het aan de commandant en dan namen we het niet serieus en we dachten dat het stom was en dat ze me niet achterna konden komen maar als ik de tweede brief kreeg dan besepte ik dat het serieus was en dan werd ik geadviseerd door de dorpsleiders dat het serieus was.’ (CGVS, p.41). Deze verklaring als zou u relatief zorgeloos kunnen verder leven hebben na de eerste dreigbrief, is enigszins tegenstrijdig met wat u kort daarvoor verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, met name dat de Taliban na het geven van die eerste dreigbrief verschillende keren naar uw huis kwamen (CGVS, p.38), dat daardoor er onderhandelingen tussen de dorpsouderen en de Taliban werden opgestart, en dat dankzij die onderhandelingen, die nog in 2013 plaats vonden, een akkoord werd gesloten waarin gesteld werd dat de Taliban uw huis niet langer mocht betreden (CGVS, p.39-40). Hieruit blijkt dat toch dat de dreiging van Taliban dermate ernstig werd genomen dat er via de dorpsoudsten diende te worden bemiddeld.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij komt namelijk niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van zijn eerdere verklaringen. Hiermee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Hieruit blijkt dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over zijn houding na en de gevolgen van de eerste dreigbrief. De Raad merkt in dit kader bijkomend op dat het, gelet op zijn voorgehouden beroepsactiviteiten en de handelswijze en reputatie van de Taliban in het geheel niet aannemelijk is dat verzoeker de dreiging niet van meet af aan serieus zou hebben genomen en als ernstig zou hebben beschouwd doch dat hij er, zoals hij laat uitschijnen in het verzoekschrift, van zou zijn uitgegaan dat het leven verder nog wel zou lukken, dat hij kon blijven verder werken en dat de Taliban het bij de dreigbrief zouden laten (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.8).

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voorts dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door enkele inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS.

Bij de DVZ verklaarde u na uw werk als veiligheidsagent in 2014 te hebben gewerkt als arbeider (CGVS vragenlijst, nr.3.5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u het volgende toen u werd gevraagd wat u dan nog deed na uw werk als veiligheidsagent: ‘Dan ging ik terug naar huis en dan spendeerde ik het huis als een vrouw en was ik altijd binnen.’ (CGVS, p.40). Toen u vervolgens werd gevraagd of u nog gewerkt had nadien, reageerde u dat u niets meer gedaan heeft. Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid, verklaarde u dit: ‘Ik zei in het eerste interview en ik zal het nu nog eens zeggen en zelfs na 10 interviews zal ik hetzelfde zeggen. In 2014 stopte ik met mijn job.’ (CGVS, p.41). Deze uitleg kan uw geloofwaardigheid niet herstellen omdat u tijdens het gehoor bij de DVZ uitdrukkelijk heeft vermeld dat u nog gewerkt heeft als arbeider. Dit gegeven maakt dat uw verklaringen bij de DVZ bezwaarlijk aan een misverstand kunnen worden toegeschreven, gezien de schriftelijke weerslag hiervan in de CGVS vragenlijst niet voor interpretatie vatbaar is. Er staat immers uitdrukkelijk vermeld dat u als arbeider heeft gewerkt en dat u constant op uw hoede moest zijn voor dreiging vanwege de Taliban (CGVS vragenlijst, nr.3.5). Het is dus niet aannemelijk dat de tolk dit zo zou vertalen of de ambtenaar bij de DVZ dit zo zou noteren indien u dit niet zou hebben gezegd. Het CGVS stelt dus vast dat u inconsistente verklaringen aflegt over de aard van de gebeurtenissen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij verwijst naar zijn antwoord op vraag nr. 12 in de verklaring van de DVZ en andermaal ontkent als arbeider te hebben gewerkt, gaat hij namelijk schromelijk voorbij aan zijn andere verklaringen bij de DVZ, afgelegd tijdens het invullen van de vragenlijst. Verzoeker gaf in de vragenlijst aan: *“In 2014 toen mijn werk gedaan was werkte ik als arbeider. Ik had nog steeds dezelfde problemen met de Taliban, dus ik kon niet veel doen en ik was altijd op mijn hoede”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Deze verklaringen zijn duidelijk, zijn niet voor interpretatie vatbaar en werden door verzoeker uitdrukkelijk voor akkoord ondertekend nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Pasthou. Hiermee gaf verzoeker

aan dat deze verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn onderduiken en zijn activiteiten na het ontstaan van zijn problemen met en vrees ten aanzien van de taliban, ondergraaft de geloofwaardigheid van deze problemen en vrees op ernstige wijze.

Verzoeker legde overigens niet enkel over zijn eigen activiteiten tegenstrijdige verklaringen af. Hij loog eveneens over hetgeen zijn broer nog deed. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Bovendien verklaarde u dat uw familie sinds uw vertrek uit Afghanistan niet meer buitenshuis komt uit vrees voor vervolging vanwege de Taliban. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, is echter gebleken dat uw broer N.S. (...) een vrij bekende cricketspeler is in Afghanistan en dat er ook een fanpagina van uw broer op Facebook bestaat (zie screenshots Facebook). Hiermee geconfronteerd, reageerde u als volgt: ‘Dus als ik in Afghanistan was, dan kon ik cricket spelen, volleybal, voetbal en misschien nadat ik wegging deed hij het veel en werd hij bekend. (CGVS, p.42). Wanneer u tenslotte werd geconfronteerd met het feit dat uw broer dus niet de hele tijd thuis kon zitten omwille van bovenstaande informatie, verklaarde u opeens: ‘Hij trouwde in Chagal Sar en hij is niet schuldig. Hij werkte niet zoals mij voor internationale troepen dus hij kan overal gaan naar Kabul, UK,...’ (CGVS, p.42). Het CGVS stelt opnieuw vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt. Aanvankelijk beweerde u dat uw familie, inclusief uw broer, het huis in uw dorp niet meer kan verlaten omwille van de dreiging vanwege de Taliban. Terwijl u later tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS opeens verklaart dat uw broer kan gaan en staan waar hij wil gezien hij nooit voor internationale mogendheden heeft gewerkt (CGVS, p.42). Weze hierbij opgemerkt dat uit zijn facebookprofiel posts van foto’s van uw broer in het publiek terug te vinden zijn, doorheen de afgelopen maanden gepost, wat nogmaals een indicatie is dat uw aanvankelijke verklaringen dat hij uit vrees niet meer buitenshuis komt, niet stroken met de realiteit.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Initieel gaf hij duidelijk aan dat zijn broer met hem en zijn familie samenwoonde, dat deze ook nu nog bij zijn familie woonde en dat hij nog in contact stond met zijn familie, en dit *“Met mijn broer, mijn kinderen en vrouw”*. Tevens beweerde hij dat zijn broer bediende was en soms als arbeider en soms op het land werkte. Verder gaf hij aan dat zijn familieleden nog altijd bang waren en niet naar buiten konden omwille van zijn problemen. Hij gaf aan dat ze nog altijd moeilijkheden hadden, geen vrij leven hadden en niet buiten het huis konden gaan. Tevens stelde hij uitdrukkelijk dat dit ook gold voor zijn broer (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.13-16). Wanneer hij later met de voormelde Facebookgegevens werd geconfronteerd, diende verzoeker echter toe te geven dat zijn broer een bekend cricketspeler was. Hij liet, zoals hij heden opnieuw tracht te doen, daarbij initieel uitschijnen dat zijn broer slechts na zijn vertrek bekend zou zijn geworden en dat hij dit niet wist (*ibid.*, p.42). Dit kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Vooreerst blijkt uit de informatie opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier dat zijn broer in de periode 2013-2014 weldegelijk reeds de nodige bekendheid genoot en actief was als cricketspeler, en dit eveneens medio 2014, in de maanden volgend op verzoekers vermeende problemen met de taliban. Verder gaf verzoeker initieel duidelijk aan nog in contact te staan met zowel zijn broer als zijn overige naaste familieleden. Dat hij desalniettemin niet op de hoogte zou zijn geweest van de carrière van zijn broer als cricketspeler, mist iedere ernst. Verzoeker diende bij het CGVS dan ook eveneens van de voormelde verklaringen af te stappen en beweerde aldaar uiteindelijk plots dat zijn broer kon gaan en staan waar hij wilde omdat deze zelf niet voor internationale mogendheden werkte en geen problemen kende (*ibid.*, p.42). Deze verklaring is echter dermate in strijd met zijn eerdere gezegden omtrent de angst in hoofde van zijn broer en diens onvermogen om de woning te verlaten, dat aan zijn zelfverklaarde vrees ten aanzien van de taliban niet het minste geloof kan worden gehecht.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende, concrete problemen en vrees ten aanzien van de taliban.

3.8. Verzoeker bracht niet enkel een fictief asielrelaas ten berde. Eveneens blijkt uit de stukken van het dossier dat hij manifest leugenachtige verklaringen aflegde over en weigerde een duidelijk zicht te bieden op zijn werkelijke profiel, familiale situatie, netwerk, levensomstandigheden, verblijfplaatsen en – mogelijkheden en situatie.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Het beeld dat u ophangt van uw eigen profiel en het beeld van uw broer strookt immers niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde dat u afkomstig bent uit het district Nari in de provincie Kunar en dat uw familieleden allemaal wonen in het dorp Saw binnen het district Nari (CGVS, p.15). U beweerde dat u amper geschoold was. U zou enkel de 2e à 3e graad afgewerkt hebben

(CGVS, p.9,20). U herhaalde ook verscheidene keren tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u ongeletterd bent (CGVS, p.42-43). Toen u de vraag werd gesteld of uw zussen/broer school hadden gelopen, beweerde u dat ze nooit gestudeerd hebben (CGVS, p.20). Over uw broer N.M.S. (...), verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij werkte als bediende en af en toe als landbouwer en arbeider (CGVS, p.14). Toen u bij het CGVS werd gevraagd of u ooit naar Jalalabad bent geweest, verklaarde u af en toe via Jalalabad te reizen wanneer u van en naar uw werk ging. U verbleef echter nooit zelf in Jalalabad. Bovendien gaf u aan niemand te kennen uit de regio Jalalabad (CGVS, p.8, 26).

Het beeld dat u van uzelf en uw familieleden ophing, staat echter in schril contrast met informatie die het CGVS terugvond op uw eigen Facebookprofiel en op een profiel die met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aan uw broer kan worden toegeschreven. Op uw eigen Facebookprofiel werd informatie aangetroffen waaruit blijkt dat u zelf uit Peshawar, Pakistan, afkomstig bent (zie screenshots Facebook). Hiermee geconfronteerd, reageerde u dat dat u Facebook niet begreep en dat er een vriend uit hetzelfde dorp van Peshawar afreisde waarna hij dit Facebookprofiel voor u creëerde en uw Facebook gebruikte (CGVS p.42). Wanneer u er op gewezen werd dat enkele vrienden, komende uit Pakistan, regelmatig reageren op foto's en dat ook u andersom reageert op hun foto's, geeft u aan dat u Facebook inderdaad gebruikt, maar dat u vrienden vraagt de comments te schrijven (CGVS p.43). Toen u daarop nogmaals werd gevraagd naar de reden waarom u zoveel contacten heeft uit Peshawar, Pakistan, verklaarde u: 'Ik weet het niet. Ik heb geen antwoord.' (CGVS, p.43). Daarnaast blijkt u, op basis van uw vriendenlijst ook heel wat contacten in Jalalabad en Kabul te hebben. Onder hen heel wat mensen die dezelfde stamnaam als u dragen, waaronder F.S. (...), H.U.S. (...), S.S. (...) en S.S. (...), en waartussen bovendien meerdere universitair geschoolden. Niet alleen strookt dit niet met uw verklaringen, bovendien is dit toch wel erg merkwaardig voor een laaggeschoolde, jongen, die een vrij geïsoleerd leven leidde in een afgelegen bergdistrict in Afghanistan zo actief is op sociale media (u bent vrij actief op Facebook, getuige de verschillende 'posts', 'likes' en andere activiteiten). Door de volatilitéit in uw verklaringen en het ontbreken van een afdoende uitleg, bestaan sterke vermoedens dat uw levensomstandigheden in Kunar, alsook het netwerk waarover u beschikte, toch enigszins anders waren dan wat u liet uitschijnen tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Deze vermoedens worden in het bijzonder versterkt door vaststellingen omtrent uw broer. Toen u immers het Facebookprofiel van N.S. (...) werd getoond, bevestigde u dat het om uw broer ging. Uit informatie op Facebook, is gebleken dat uw broer dan wel afkomstig is van Kunar maar momenteel verblijft in Jalalabad (zie screenshots Facebook). Toen u vervolgens werd geconfronteerd met het feit dat uw broer volgens beschikbare informatie op Facebook zou wonen in Jalalabad reageerde u als volgt: 'Dus het is FB je kan elke provincie opgeven als jouw plek. Je kan Kabul, Kandahar gebruiken alles zoals hier in BE. Je kan Namur opgeven, zelfs als je er niet woont' (CGVS, p.42). U gebruikt hetzelfde excuus als voor de gegevens op uw eigen facebook, met name dat ze niet hoeven overeen te komen met de werkelijkheid. U weet met deze uitleg echter niet te overtuigen. Temeer daar uit de Facebookinformatie feiten over uw broer blijken die niet te verloochenen zijn en die evenmin stroken met het beeld dat u van hem schetst, met name, zoals hoger reeds vermeld, het feit dat hij een bekende cricketspeler is. Toen u hier op werd gewezen evenals op het feit dat er zelfs een fanpagina op Facebook bestaat, reageerde u dat hij pas na uw vertrek een bekend cricketspeler is geworden. Nochtans dateert de fanpagina zeker reeds van 2014, nog vóór uw vertrek, gezien de posts daterend van 2014 op deze pagina. Er is bovendien ook geen aanwijsbare reden waarom een publiek gekend persoon een woonplaats zou opgeven die niet strookt met de realiteit, net zo min als zijn studieachtergrond (uit het Facebookprofiel van uw broer dat hij zijn studies heeft gedaan aan de Ariana universiteit te Kabul (zie screenshots Facebook). Zijn universitair profiel is dan ook tegenstrijdig met uw eigen verklaringen bij het CGVS, nl. het feit dat uw broer en zussen nooit gestudeerd zouden hebben.) Ook het feit dat de brieven die uw broer naar u opstuurde vanuit Jalalabad zijn verstuurd, is een indicatie dat Jalalabad wel degelijk zijn echte verblijfplaats is en dat uw verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig zijn.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw verblijfplaatsen in Afghanistan, de contacten die u onderhield en de sterkte van het netwerk waarop u kan terugvallen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel, uw werkelijke verblijfplaatsen en het netwerk waarop u buiten uw regio van herkomst kan terugvallen in Afghanistan. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van

internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent de informatie betreffende zijn broer, niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich tot een loutere herhaling en bevestiging van de verklaringen die hij reeds eerder aflegde omtrent het gegeven dat Facebook geen aanduiding zou zijn van de werkelijke leefwereld, zijn ongeletterde profiel en zijn beperkte gebruik van Facebook. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Verder acht de Raad het gegeven dat verzoeker moedwillig weigerde en nog steeds weigert klaarheid te bieden over zijn werkelijke band met en contacten in Peshawar in Pakistan weldegelijk relevant voor de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Deze band en contacten zijn immers essentieel om een oordeel te kunnen vormen over verzoekers werkelijke profiel, netwerk, verblijfplaatsen en –mogelijkheden en situatie. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

3.9. Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat. Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, familiale situatie, netwerk, levensomstandigheden, verblijfplaatsen en –mogelijkheden, problemen en situatie.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de aangehaalde vrees en de situatie in Afghanistan (onder meer voor personen met een vergelijkbaar beroepsverleden en voor personen met een nauwe verwantschap met een cricketspeler) niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofdte bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

Overigens kan in dit kader worden opgemerkt dat het gegeven dat verzoeker het nodig achtte een fictief asielrelaas ten berde te brengen en dat hij het profiel als cricketspeler van zijn broer initieel verborgen trachtte te houden een duidelijke indicatie vormt voor het feit dat hij zelf van mening is dat zijn loutere

beroepsverleden en band met zijn broer in zijn hoofde geen aanleiding kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming.

3.10. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad vestigt er in dit kader nogmaals de nadruk op dat het de taak is van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven. Deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker heeft aan deze medewerkingsplicht kennelijk verzaakt aangezien hij leugenachtige verklaringen aflegde over en weigerde een duidelijk zicht te bieden op zijn werkelijke profiel, familiale situatie, netwerk, levensomstandigheden, verblijfplaatsen en –mogelijkheden, problemen en situatie.

Het komt de Raad niet toe te speculeren over de ware toedracht dienaangaande, over de aanwezigheid van een redelijk intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoeker en over een eventuele verblijfssituatie en – mogelijkheid buiten Afghanistan. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn hoofde één of meerdere dergelijke alternatieven bestaan daar hij geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke profiel, familiale situatie, netwerk, levensomstandigheden, verblijfplaatsen en –mogelijkheden, problemen en situatie.

3.13. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.14. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier,

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT